

XXVI.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Beskyttelse for Varemærker.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 13de Marts 1880).

Da der over det Lovforslag, som i sidstafvige Rigsdagssession blev forelagt for Landstinget om Beskyttelse for Varemærker, har været afgivet Betænkning af det af Landstinget nedsatte Udvalg, og Lovforslaget derefter har været Gjensind for en udførlig Behandling i dette Thing, samt da der ved dets Forelæggelse paany i denne Session for Folkethinget har været taget væsentligt Hensyn til de af Landstinget foretagne Forandringer, der ogsaa i deres Hovedtræk ere tiltraadte af Folkethinget, skal Udvalget nu indskrænke sig til alene at gjøre opmærksom paa de enkelte, nu i Lovforslaget optagne Bestemmelser, som Udvalget ikke finder at kunne billige.

Saaledes som Lovforslaget oprindelig var affattet, var det Betydningen af det figurlige Mærke, for hvilken Beskyttelsen gaves, at dette skulde betegne og individualisere den paagjældende Vare eller Vareart, saa at der altsaa kunde erhverves Eneret for forskjellige Personer til at benytte ganske det samme Mærke, hver især paa forskjellige Varer eller Arter af Varer. — Nu er det imidlertid af Folkethinget anset rettere, at der paa det Varemærke, paa hvilket Nogen har erholdt Eneret, hvad enten det er angivet at skulle benyttes til en enkelt Vare eller Vareart, ikke af nogen Anden kan erhverves Eneret, selv om det af den Sidste angives at skulle benyttes til andre Varer, men at den Første kan faae Eneretten udvidet til alle Slags Varer, som han frembringer eller forhandler, saa at Mærket mere bliver Personens end Varens Mærke. Dette kan muligvis have praktiske Fordele, og forsaavidt tror Udvalget ikke, at der er Anledning til at foreslaa Forandringer i Lovforslagets Hovedregel i § 1. Men, naar det efter denne Affattelse

kan være tilladt, at det Mærke, den første Anmelder har erholdt indregistreret som sit Mærke for visse Varer, dog benyttes af Andre som Mærke paa andre Varer saalænge, indtil den første Anmelder begjærer Eneretten udvidet til at omfatte disse, forekommer det Udvalget, at dette vil være urigtigt, idet denne Benyttelse af en Andens Mærke er stridende mod Betydningen af det personlige Varemærke og er en Uret, der tilføies den, der har erhvervet Eneret paa dette, eftersom han til Beskyttelse af dette sit Mærke, som han ene tilhørende vil blive tvungen til efterhaanden at forlange Eneretten udvidet til at gjælde for andre eller flere Varer og Varearter end dem, paa hvilke han oprindeligen var interesseret i eller havde bestemt alene at anbringe det. Men ogsaa for den, der saaledes midlertidig har benyttet Mærket, kan det medføre betydelige Ulemper, naar han atter skal udslette det. Udvalget formener derfor, at en saadan Benyttelse af det Mærke, paa hvilket der er erhvervet Eneret, bør forbydes enhver Anden, selv om denne vil bruge det til Varer, til hvilke den Første endnu ikke har angivet at ville bruge det. I Genhold heril har Udvalget stillet de nedenfor under Nr. 1, 2, 3, 8 og 11 anførte Ændringsforslag til §§ 1, 2, 8 og 12.

Ved Lovforslagets 3die Behandling i Landstinget i forrige Session vedtoges en Ændring i § 6, hvorved det paalagdes Registratør at „negte Indregistreringen af det samme Varemærke, som allerede tidligere behørigt er anmeldt af en Anden“, hvorved det altsaa tillige paalagdes Registratør at afgjøre, om et Varemærke, uagtet enkelte smaa Afvigelser, i